

man til den Tid var kommen til Forstaaelse om de smaa Enkeltheder, der mulig endnu kunne være tilbage med Hensyn til Bygningen og Lovene.

Hvis den højtærede Minister ikke havde nævnt nogle Svar paa Spørgeskrivelser fra Museet her, som ere indløbne fra Aarhus Museum og fra andre Museer, kunde jeg have sluttet mine Udtalelser for denne Gang med at sige Tak for det, der er opnaaet, og vente, at det, der ikke er opnaaet i Aar, maa opnaas ad Aare. Men det forekommer mig, at der er Grund for mig til at nævne, hvorfor det er gaaet, som det er, idet de Betænkeligheder, der ere gjorte gældende fra de andre Museer, ikke have og ikke kunne have nogen berettiget Indflydelse overfor Spørgsmaalet om en Bevilling til Herning Museum.

At Sagen er naaet saa sent frem, ligger i, at det Andragende, som blev indgivet til Ministeriet, blev i November Maaned besvaret fra Ministeren med en Henvisning til Bestyrelsen for Herning Museum om at forhandle med Museumsraadet for Nationalmuseet. En saadan Forhandling blev ogsaa straks indledet, men der var da forskellige Omstændigheder, der førte til, at det først henimod Slutningen af Januar Maaned kom til en Samtale af afgørende Betydning. Jeg skal nu ikke her omstændeligt dvæle ved disse Hindringer. Grundene dertil vare to, nemlig for det første den, at Direktør Møllerup havde ønsket at se Herning Museum, før den omtalte Forhandling fandt Sted, men han blev gentagne Gange forhindret deri, og da man senere vilde have Bestyrelsen for Herning Museum til at tage herover, uden at Direktør Møllerup havde været i Herning, havde Lederen af Herning Museum, den gamle Trøstrup, været saa uheldig at falde og brække et Par Ribben og maatte derfor holde Sengen. Dette var Grunden til, at denne Forhandling først fandt Sted paa et saa sent Tidspunkt som den 26. Januar.

Det var ingen let Sag at komme til en Forstaaelse om disse Ting for Bygnings Vedkommende, navnlig fordi den gamle Leder af Herning Museum, Trøstrup, havde saa ondt ved, og har det for Resten endnu, at komme til Forstaaelse af, at det, man fordrer med Hensyn til Bygningen, er lige saa hensigtsmæssigt som det Forslag, han havde stillet. At Museumsraadets Byggeplan vil blive 10,000 Kr. dyrere, var et Moment mere til at holde igen der. Ændringerne i Lovene voldte ogsaa Medlemmerne adskillige Van-

skeligheder, inden de kunde komme til Forstaaelse med Museumsraadet, og jeg tror, man uden Overdrivelse kan sige, at det er et Spørgsmaal, om de Fordringer, man fra Museumsraadets Side i saa Henseende har stillet, i alle Maader ere tidsvarende. Det forekommer mig, at adskillige af dem høre en forsvunden Tid til, lidt for meget bære Mærke af det bekendte Udtryk: „Vi alene vide“. Jeg skal i den Henseende blot nævne et Par enkelte Træk, fordi de forekomme mig at være betegnende.

I § 2 fores, at hvis man har visse bestemte Sager i et Provinsmuseum, skulle de afstaaes til Nationalmuseet, om muligt mod nøjagtige Efterligninger eller anden passende Godtgørelse. Nu kan jeg i og for sig nok finde mig i, at enkelte Sager skulle afstaaes til Nationalmuseet under visse, nærmere bestemte Regler. Men der staar: „om muligt mod nøjagtige Efterligninger“. Der vilde jeg gerne have bestemt, at der skal gives nøjagtige Efterligninger, for saa vidt Museet, der afleverer Sagerne, ønsker saadanne, og at der ikke skulde staa: „eller anden passende Godtgørelse“, men „og anden passende Godtgørelse“. Jeg har Grund til at nævne dette, da jeg er personlig interesseret deri, fordi et Stykke, jeg i sin Tid har givet til Herning Museum, for nogle Aar siden — altsaa før Direktøren for Københavns Museum havde været i Herning, og før disse Forhandlinger indtraadte — blev begæret som et af de Stykker, man ønskede at bevare paa Nationalmuseet. Trøstrup henvendte sig til mig og spurgte, om jeg vilde tillade det, og det gjorde jeg paa de samme Betingelser, der her er Tale om. Men indtil Dato har Herning Museum ikke faaet nogen Efterligning eller Afstøbning deraf, og jeg skulde tage meget fejl, om der ikke er andre Ting, det samme har været Tilfældet med. Men det faar staa hen.

Jeg skal saa kun gøre opmærksom paa, at det, som nævnes i denne Skrivelse fra Aarhus og andre Museer med Hensyn til Indskrænkning af Omraadet, er optaget i Herning Museums Love. Dernæst skal jeg nævne § 7, hvor det hedder, at Styrelsen bestaar af 5 Medlemmer, hvoraf Herning Sogneraad af sin Midte vælger et Medlem, hvis Valg gælder for 3 Aar. Naar et af de andre Medlemmer af Styrelsen afgaar ved Døden eller ved Tilbagetræden, indvælges et nyt Medlem af Styrelsen selv. Altsaa Styrelsen supplerer sig selv helt igennem. Jeg skulde dog mene, at der var nogen Rimelighed i, at det Samfund,